

Sygn. akt X P

937/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Alicja Rudnicka

Protokolant: Dominika Otmar

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko (...) Sp. z o.o. we W.

o odszkodowanie

I. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. na rzecz powódki A. W. kwotę 73,09 zł (słownie: siedemdziesiąt trzy złote 09/100) tytułem skapitalizowanych odsetek zwłoki;

II. umarza postępowanie w pozostałej części;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 77 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu) kwotę 310,90 zł tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której powódka zwolniona była z mocy ustawy.

UZASADNIENIE

Powódka A. W. domagała się w pozwie (data wpływu 30 czerwca 2014r.) zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej “ (...)” Sp. z o.o. z/s we W. kwoty 6 218,07 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł i 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Strona pozwana złożyła jej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem. Od wypowiedzenia powódka złożyła odwołanie do Sądu Pracy. W celu polubownego zakończenia sporu strony w dniu 28 kwietnia 2014r. zawarły ugodę pozasądową, na podstawie której strona pozwana zobowiązała się do wypłaty powódce kwoty 6 218,07 zł w terminie tygodnia od uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania prowadzonego przed tut. Sądem Pracy pod sygn. XP 465/14. Powódka cofnęła pozew w dniu 12 maja 2014r. i na tej podstawie w dniu 19 maja 2014r. Sąd Pracy – Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu wydał postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie XP 465/14. Strona pozwana otrzymała postanowienie o umorzeniu postępowania w dniu 23 maja 2014r. i nie zaskarżyła go, natomiast powódka otrzymała postanowienie o umorzeniu postępowania w dniu 26 maja 2014r. i nie zaskarżyła go, więc dla powódki, powyższe postanowienie

uprawomocniło się w dniu 03 czerwca 2014r. W związku z powyższym zgodnie z art. 394 § 2 k.p.c. od 03 czerwca 2014r. postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie XP 465/14 jest prawomocne. Zgodnie z ugodą pozwana była zobowiązana do wypłaty ugodzonej kwoty w terminie tygodnia od uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu, to jest do dnia 10 czerwca 2014r. Powódka nie otrzymała od strony pozwanej kwoty dochodzonej pozwem, dlatego w dniu 16 czerwca 2014r. wezwała stronę pozwaną do zapłaty, zakreślając termin zapłaty do dnia 18 czerwca 2014r. W odpowiedzi z dnia 17 czerwca 2014r. strona pozwana nie kwestionując zawartej ugody i kwoty dochodzonej pozwem wskazała, że postanowienie o umorzeniu postępowania nie uprawomocniło się ze względu na wydanie w sprawie postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej.

Zdaniem powódki takie stanowisko strony pozwanej jest wadliwe, albowiem przepis art. 363 k.p.c. stanowi, że „orzeczenie sądu staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia”. Ponieważ żadna ze stron nie zaskarżyła w terminie postanowienia o umorzeniu postępowania stało się ono prawomocne w dniu 03 czerwca 2014r. Postanowienie o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej nie ma wpływu na datę prawomocności postanowienia o umorzeniu postępowania. W dniu 24 czerwca 2014r. powódka po raz kolejny wezwała stronę pozwaną do wykonania ugody, jednak do dnia złożenia pozwu świadczenie nie zostało spełnione. W związku z powyższym powództwo jest konieczne i uzasadnione.

Powódka dochodzi odsetek na podstawie art. 481 k.c. od dnia 11 czerwca 2014r., to jest od 8 dnia od prawomocności wyżej wymienionego postanowienia Sądu Pracy w stosunku do powódki.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki ustawowej oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwana przyznała, iż w dniu 28 kwietnia 2014r. strony zawarły ugodę celem uregulowania kwestii związanych z rozwiązaniem łączącego je stosunku pracy oraz ze zniesieniem wzajemnych roszczeń wynikających z tego tytułu. W ramach ugody pozwany zobowiązał się zapłacić na rzecz powódki kwotę 6 218,07 zł, pod warunkiem cofnięcia przez powódkę pozwu i uzyskania postanowienia o umorzeniu postępowania o sygn. akt XP 465/14 (wszczętego na skutek odwołania powódki). Strony określiły termin na zapłatę przez pozwanego należności jako tydzień od dnia uprawomocnienia się wspomnianego postanowienia o umorzeniu.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia –Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 19 maja 2014r. wydał postanowienie o umorzeniu postępowania. Z uwagi na popełniony błąd w sygnaturze, Sąd wydał postanowienie z dnia 06 czerwca 2014r. o sprostowaniu mylnie wskazanej w postanowieniu sygnatury. Po uprawomocnieniu się postanowienia o sprostowaniu (mającego charakter zaskarżalny) mogło dopiero nastąpić uprawomocnienie się postanowienia o umorzeniu. Pozwany wystąpił także z wnioskiem o stwierdzenie przez Sąd prawomocności postanowienia o umorzeniu postępowania z dnia 19 maja 2014r. Sąd Rejonowy stwierdził, że postanowienie to uprawomocniło się z dniem 08 lipca 2014r. W związku z tym, termin tygodniowy na zapłatę na rzecz powódki kwoty należnej z ugody upływał w dniu 15 lipca 2014r. Pozwany dokonał zapłaty w dniu 17 lipca 2014r., uiszczając jednocześnie kwotę 6,64 zł tytułem 2 – dniowego opóźnienia.

Z uwagi na powyższe, uprawnione jest twierdzenie, iż powództwo w niniejszej sprawie zostało wniesione przedwcześnie – w dacie wniesienia pozwu roszczenie powódki nie było jeszcze wymagalne. Ponadto strony pozostawały w stałej komunikacji, przyczym pozwany kilkakrotnie informował powódkę o kwestiach związanych z brakiem wymagalności roszczenia o zapłatę. Pozwany będący spółką kapitałową i prowadzący profesjonalną działalność gospodarczą, w tym pełną księgowość, nie może dowolnie regulować niewymagalnych zobowiązań.

W związku z zapłatą przez pozwaną kwoty 6 224,71 zł w dniu 17 lipca 2014r. tytułem odszkodowania za rozwiązanie umowy o pracę, powódka pismem z dnia 17 lipca 2014r. cofnęła pozew w części dotyczącej należności głównej 6 218,07 zł oraz w zakresie odsetek ustawowych odnośnie kwoty 6,64 zł. W pozostałym zakresie tj. w zakresie zapłaty odsetek ustawowych powódka podtrzymała żądanie pozwu i wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według

norm przepisanych w całości, w tym także w zakresie spełnionego przez stronę pozwaną roszczenia powódki. (pismo powódki k.33)

W piśmie procesowym z dnia 10 października 2014r. powódka wskazała, iż wysokość przysługujących jej skapitalizowanych odsetek za okres od dnia wymagalności roszczenia do dnia zapłaty, tj. od 11 czerwca 2014r. do 16 lipca 2014r. (nie wliczając dnia 17 lipca 2014r. tj. dnia zapłaty) wynosi 79,73 zł. Jednakże ze względu na fakt, że strona pozwana wraz z zapłatą ugodzonej kwoty dokonała zapłaty odsetek ustawowych za 2 dni zwłoki w kwocie 6,64 zł, to do zapłaty pozostała kwota 73,09 zł odsetek ustawowych za okres opóźnienia w płatności, której to kwoty dochodzi w niniejszym procesie.

Bezspornym między stronami jest, iż na skutek zawartej między stronami ugody na mocy której pozwany zobowiązał się do wypłaty odszkodowania w wysokości 6 218,07 zł w terminie 7 dni, od daty uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania powódka cofnęła pozew w sprawie XP 465/14. Poza sporem pozostaje również okoliczność, iż postanowieniem z dnia 19 maja 2014r. Sąd umorzył postępowanie w/w sprawie. Odpis tego postanowienia został doręczony stronie pozwanej w dniu 23 maja 2014r., a powódce 26 maja 2014r., przy czym żadna ze stron nie zaskarżyła go. Niesporne także jest, że w dniu 06 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydał postanowienie o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej w zakresie sygnatury.

Poza sporem pozostaje także, iż w dniu 17 lipca 2014r. pozwana spółka dokonała powódce wypłaty należności głównej wraz z odsetkami za dwa dni zwłoki.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W części, w jakiej powódka cofnęła żądanie pozwu, na mocy art. 355 § 1 k.p.c. w zw.z art. 203 k.p.c. Sąd w pkt II sentencji wyroku umorzył postępowanie tj. w zakresie należności głównej (6 218,07 zł) i odsetek za dwa dni zwłoki w płatności (6,64 zł).

Sporne natomiast pozostawało, jaką datę należy przyjąć jako datę wymagalności roszczenia, a w związku z tym, czy strona pozwana pozostawała w zwłoce w płatności odszkodowania ustalonego w ugodzie.

Uznać należy za słuszne stanowisko powódki, iż o tym, że wierzycielowi należą się odsetki, przesądza sam fakt opóźnienia się dłużnika ze spełnieniem świadczenia głównego

(wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2005r. I CK 110/05).

Termin spełnienia świadczenia głównego określany jest zgodnie z art. 455 k.c. Dłużnik opóźnia się, więc z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym wynikającym z właściwości zobowiązania, a w przypadku, gdy termin nie zostanie w taki sposób oznaczony, jeśli nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

W tym przypadku termin wypłaty odszkodowania był oznaczony w treści samej ugody pozasądowej zawartej między stronami w dniu 28 kwietnia 2014r. Zgodnie z § 1 wspomnianej ugody „Pracodawca zobowiązuje się wycofać oświadczenie złożone pracownikowi datowane na dzień 28.03.2014r. o rozwiązaniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, na co pracownik wyraża zgodę i zobowiązuje się cofnąć pozew i uzyskać postanowienie Sądu o umorzeniu postępowania na co Pracodawca wyraża zgodę”

Natomiast według § 2 „Pracodawca w terminie tygodnia od uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania sądowego wypłaci pracownikowi kwotę 6 218,07 zł netto na rachunek bankowy pracownika ...” (k.15)

W związku z zawartą ugodą powódka cofnęła pozew w sprawie XP 465/14 i na tej podstawie Sąd w dniu 19 maja 2014r. wydał postanowienie o umorzeniu postępowania. Odpis tego postanowienia został doręczony stronie pozwanej w dniu 23 maja 2014r., a powódce w dniu 26 maja 2014r. Żadna ze stron nie zaskarżyła w terminie tego postanowienia. (okoliczność bezsporna)

Za słuszny uznaje należy pogląd powódki, iż postanowienie o umorzeniu postępowania uprawomocniło się w dniu 03 czerwca 2014r., albowiem żadna ze stron nie zaskarżyła go w ustawowym terminie.

Zgodnie z treścią art. 363 k.p.c. orzeczenie Sądu staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia”

Wydane w sprawie XP 465/14 postanowienie o sprostowaniu oczywistej omyłki nie miało żadnego wpływu na datę uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania. Należy przy tym zwrócić uwagę, że postanowienie Sądu o sprostowaniu oczywistej omyłki w zakresie wskazanej sygnatury sprawy w żaden sposób nie naruszało decyzji procesowej zgłoszonego roszczenia. Wobec tego nie można przyjąć za stroną pozwaną, iż bieg terminu do zaskarżenia postanowienia o umorzeniu postępowania rozpoczął się dopiero od dnia 06 czerwca 2014r. tj od dnia wydania postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki.

Zarówno w okresie realizacji ugody, jak i po jej zawarciu strona pozwana była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (pełnomocnictwo Kancelarii (...)) z dnia 08 maja 2014r.), dlatego też pozwana winna znać prawidłową datę uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania. Nie zmienia tego faktu pomyłka Sądu w w/w sprawie wskazująca na inną datę prawomocności postanowienia. Pomyłka ta została zresztą sprostowana z urzędu, przy czym jako datę prawomocności postanowienia wskazano dzień 03 czerwca 2014r. (vide: informacja z dnia 23 września 2014r., k. – 61 akta XP 465/14)

Jak już wyżej wspomniano, ponieważ żadna ze stron nie zaskarżyła postanowienia o umorzeniu postępowania w trybie art. 394 § 2 k.p.c. uprawomocniło się ono w dniu 03 czerwca 2014r. a tym samym, pozwana była zobowiązana do dokonania wypłaty do dnia 10 czerwca 2014r.

Tymczasem wypłaty takiej dokonała dopiero w dniu 17 lipca 2014r. (okoliczność bezsporna)

Wobec opóźnienia w wypłacie należności powódce przysługują skapitalizowane odsetki w wysokości 79,73 zł od dnia prawomocności do dnia zapłaty (11 czerwca do 16 lipca 2014r.). Z uwagi jednak, na fakt, że strona pozwana wypłaciła należność główną oraz kwotę 6,64 zł tytułem odsetek za dwa dni zwłoki, ostatecznie powódka podtrzymała swoje żądanie jedynie odnośnie odsetek, co do kwoty 73,09 zł. Którego to wyliczenia pod względem rachunkowym pozwana nie kwestionowała (prot. rozprawy z dnia 22 grudnia 2014r. k. 132). Taką też kwotę należało zasądzić od pozwanej na rzecz powódki.

Odsetki w przypadku zaistnienia zwłoki pełnią funkcję odszkodowawczą. Należy także pamiętać, że odsetki z chwilą powstania uzyskują byt samoistny, niezależny od długu głównego. Za najistotniejszy przejaw samodzielności roszczenia odsetkowego uznaje się okoliczność, że nie wygasa ono mimo umorzenia, czy przedawnienia zobowiązania głównego.

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki skapitalizowane odsetki zwłoki od należności głównej za okres od dnia 11 czerwca 2014r. do 14 lipca 2014r. zgodnie z art.481 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.(pkt I wyroku)

Orzeczenie o kosztach, zawarte w pkt. III wyroku, znajduje swoje oparcie w dyspozycji art. 98 k.p.c. W myśl tego przepisu strona przegrywająca proces zobowiązana jest zwrócić swojemu przeciwnikowi poniesione przez niego koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Koszty zastępstwa procesowego powódki ustalono na podstawie § 12 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348 z późn. zm.), w kwocie 77 zł.

Stawka minimalna opłat za czynności adwokata lub radcy prawnego powinna być taka sama zarówno w sprawie o uznanie wypowiedzenia (o przywrócenie do pracy), jak i w sprawie o odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego lub niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę albo z tytułu niezgodnego z prawem

rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia. W każdej z tych spraw rodzaj i stopień zawilosci sprawy oraz wymagany i niezbędny nakład pracy pełnomocnika jest taki sam, niezależnie od wybranego przez pracownika lub uwzględnionego przez sąd pracy z urzędu alternatywnego roszczenia.

(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2010r. II PZ 20/10, uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2011r. I PZP 6/10)

W pkt IV wyroku Sąd nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 310,90 zł tytułem opłaty od pozwu od ponoszenia, której powódka była zwolniona z mocy ustawy. Pracodawcy będący stroną w postępowaniu z zakresu prawa pracy, nie są zwolnieni z mocy ustawy od ponoszenia kosztów sądowych. Skoro pracownik wnoszący pozew w tej kategorii spraw (z zastrzeżeniem, że chodzi o sprawy, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza 50 000 zł) nie ma obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za wyjątkiem opłat od czterech pism wymienionych w art.35 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd obowiązany jest w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy zgodnie z art. 113 ust. 1 w/w ustawy, w razie uwzględnienia powództwa, obciążyć pozwanego pracodawcę tymi kosztami, których pracownik z mocy art.96 ust. 1 pkt 4 nie miał obowiązku uiścić .

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji.